

Medlemmer, der selv have undersøgt Forholdene paa Stedet — jeg har selv været der — have kunnet se, at det Fort, som der er Tale om at bygge, har man allerede begyndt at bygge. Men hvad har da Rigsdagens Afstemning at betyde? Betyder vort Ja eller vort Nei da Intet? Der tillader jeg mig at have en ganske anden Mening end det ærede Medlem for Præsids Amt's 1ste Valgtreds, og jeg støtter denne Mening paa en Udtalelse, som blev fremfat af den høitærede Krigsminister ved 3die Behandling af Finantsloven forrige Aar. Den høitærede Minister udtalte dengang — det findes i Folkethingstidenden Sp. 2621 —: „Sag skal forefsten ingenlunde, hvis det ærede Thing skulde ønske det, holde paa det Sted, hvor Kalkbrænderibatteriet for Diebliffet ligger, men vil være villig til at flytte det længere ud.“ (K of o b: Spør!) Ja, det ærede Medlem skal faae meget Mere at høre, naar han blot vil tie stille. „Man vil nok kunne finde et andet Sted, der i enhver Henseende er ligesaa fordelagtigt, men for Diebliffet har det dog ikke været paatænt, det vil sige ikke ved Anvendelsen af disse Penge. Det har vel været projekteret flere Gange, allerede i en Arrække, men er dog ikke kommet til Udførelse endnu. Altsaa, man holder foreløbig paa det havende Batteri og paa Ombygningen deraf.“ Jeg forstaar denne Udtalelse af den høitærede Minister saaledes, at han vilde være tilbøielig til at flytte Batteriet hen paa et andet Sted, hvis Folkethinget ønskede det, og jeg anser det Forlangende, der fra den høitærede Minister er gjort paa Tillægsbevillingsloven, som en Anmodning til Folkethinget om at udtale, hvorvidt det samstemmede i, at det gamle Batteri skulde flyttes. Jeg har derfor ikke troet Andet, end at i det Diebliff den Sum, som der her er Tale om, de 5,500 Kr., negtes, saa kan dette Batteri ikke opføres paa det Sted, hvor det nu er under Bygning. Hvorledes Forholdet saa skal ordnes mellem den høitærede Krigsminister og den høitærede Indemrigsminister, bliver en Sag, som ikke vedkommer os. Naar jeg dernæst vender mig til den militære Side af Sagen, veed jeg jo, at man har sagt, at der er en vis Forbindelse mellem Bevillingen af de 6 Kanoner ifjor og Forslaget om dette Fort. Det vil jo forsaavidt ikke kunne benegtes, som der i det Citat, som jeg nys oplæste af den ærede Krigsministers Udtalelser, ligger noget Sigtende; men jeg skal kun for mit eget Vedkommende sige, at naar jeg ikke ved den omhandlede Leilighed fandt mig foranlediget til at tage Ordet, var det, fordi jeg ikke fandt det helbdigt, at man kom ind paa en offentlig Diskussion om Maaden, hvorpaa vi vilde montere vore Søforter. Dernæst skal jeg sige, at man jo meget godt kan være enig i Konklusionen, uden at man derfor stemmer for Præmisserne, og jeg skal sige, at naar jeg stemte for de 14 Lommers Kanoner, var det, fordi det var Kanoner,

der vare af en langt bedre Beskaffenhed end de 11 Lommers Kanoner, som vi have paa Søforterne. Jeg er altid beredt til at stemme for et høvert Fremskridt i denne Retning. Jeg stemte saaledes i sin Tid af samme Grund for de kruppfle Feltkanoner; de vare jo meget bedre end de 4 Punds riflede Forladekanoner, som vi den Gang havde. Men jeg ønsker ikke lagt Andet eller Mere ind i min Afstemning forrige Aar, og jeg skal sige til, at hvad jeg sidst af Alt i Verden vilde være med til, var at binde Krigsbestyrelsen til en bestemt Anvendelse af saadanne Kanoner. Have vi engang bevilget Anskaffelsen af dem, maa vi jo ønske at faae den størst mulige Nyttvirkning af dem, og i saa Henseende troede jeg, at man paa Forhaand var enig om, at Krigsbestyrelsen og Repæsentationen mødtes i den Betragtning, at det maatte overlades Krigsministeren at bestemme Anvendelsen, i Troen paa, at den saa vilde blive saa god som mulig. Jeg har forøvrigt for mit Vedkommende aldrig troet paa, at de to Kanoner vilde komme til at staa paa det gamle Kalkbrænderifort, thi jeg har sølt mig overbevist om, at naar det kom til en Overveielse af, hvor de burde stilles, vilde man snart indse Nødvendigheden af at flytte dette Batteri. Dette er jo ogsaa stet, og Spørgsmaalet bliver saa kun: Hvor skal Batteriet flyttes hen? Kan den valgte Beliggenhed anses som helbdig? Da Søbefæstningen i sin Tid blev anlagt, var det for at skjærme Kjøbenhavn mod et Bombardement fra Søfiden. Enhver af os veed, at denne Befæstning paa Grund af Skyffets forsgede Næskrevide ikke længere opfylder sin Bestemmelse. Tallet i denne Sal har været enigt i Nødvendigheden af at skabe et mere fremstødt Forsvar og først og fremmest enigt i, at dette fremstødte Forsvar ikke burde præsteres af Flaaden, thi derved vilde man lænkebinde den til Kjøbenhavn og umuliggjøre den at opfylde de andre Opgaver, der paahvile den. Vi vare altsaa enige om Maalet, vi vare enige om, at Forsvaret burde flydes frem, og vi vare kun uenige om Midlerne, idet den Side, hvortil jeg hører, ansaa det for rigtigst, at den fremstødte Linie burde bestaa af faste Forter, medens den anden Side holdt paa saa flydende Forter. Hvis Spørgsmaalet nu forelaa, saa tror jeg ikke, at de flydende Forter vilde vække saa megen Lidsom dengang, men det Spørgsmaal foreligger jo ikke i Aar. En Ting er imidlertid vis, og det er, at kunde vi flytte de Forter, vi have, længere frem, saa gjorde vi det gerne. Dem kunne vi besvære ikke flytte, men her er der jo Tale om at bygge et nyt Fort. Hvorfor da ikke gjøre, hvad vi kunne, og flytte dette Fort længere frem, naar Muligheden derfor er tilstede? Vore Søforter ligge omtrent 3,000 Alen fra Kjøbenhavn, Kalkbrænderibatteriet ligger efter de Oplysninger, den høitærede Krigsminister gav os ved 2den Behandling, 2000 Alen fra Skafellet, men samtidig maa